รายงานวิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง

การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

The Development of a communicative English writing skill

โดย

นางสาวณิษานันท์ จันมาทูล

ตำแหน่ง พนักงานราชการ

โรงเรียนทุ่งศรีอุดม

อำเภอทุ่งศรีอุดม จังหวัดอุบลราชธานี

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่องการวิจัย การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

ชื่อผู้จัดทำ นางสาวณิษานันท์ จันมาทูล

สถานที่ โรงเรียนทุ่งศรีอุดม

.....

จากตารางค่าคะแนนการทดลองการใช้แบบทดสอบการเขียนคำศัพท์ในรายวิชาภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)ในการทดสอบโดยการนำคำศัพท์ไปใช้ควบคู่กับการเรียนในห้องเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนทุ่งศรีอุดม ตำบลโคกชำแระ อำเภอทุ่งศรีอุดม จังหวัดอุบลราชธานี นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการเขียนคำศัพท์ได้ และนักเรียนมีความก้าวหน้าทางด้านการเรียนได้เป็นอย่างดี ทั้ง 28 คน มีค่าเฉลี่ยประมาณร้อยละ 48.21 ดังนั้นการเขียนคำศัพท์ในการช่วยสะกดคำในวิชาภาษาอังกฤษ มีประสิทธิภาพสามารถทำให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนทุ่งศรีอุดม ตำบลโคกชำแระ อำเภอทุ่งศรีอุดม จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 28 คน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นจากเดิม ซึ่งจากปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนทุ่งศรีอุดม ตำบลโคกชำแระ อำเภอทุ่งศรีอุดม จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 28 คน จึงทำให้ผู้ศึกษาวิจัยได้เห็นความสำคัญของปัญหาจึงได้คิดค้นสื่อเพื่อมาประกอบการเรียนการสอนเพื่อมุ่งพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้เพิ่มขึ้น

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนทุ่งศรีอุด จำนวน 28 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ได้แก่ (1) drink (2) fruit (3) food (4)have you ever eaten? (5) What do you eat? 4) แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน จำนวน 20 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)และวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้องต้องการให้สร้างแบบฝึกทักษะที่มีรูปภาพประกอบสวยงาม มีรูปแบบที่หลากหลาย เนื้อหาน่าสนใจ แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ผลการทดลองใช้แบบฝึกทักษะ พบว่า นักเรียน สามารถเขียนประโยคภาษาอังกฤษได้ดีกว่าเดิม ตอบคำถามได้ถูกต้อง นักเรียนที่อยู่ในระดับปานกลางและอ่อนอาจจะใช้เวลาในการทำแบบฝึกช้ากว่า แต่ก็เข้าใจเรื่องที่เรียนได้มากขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

โครงการวิจัยนี้สำเร็จลุลวงไปด้วยดีด้วยความกรุณาอย่างสูงจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนทุ่งศรีอุดม ตำบลโคกชำแระ อำเภอทุ่งศรีอุดม จังหวัดอุบลราชธานี เป็นอย่างมาก ซึ่งเป็นผู้ที่ร่วมเรียนรู้และร่วมพัฒนาทางด้านการเรียนรู้คำศัพท์โดยการเทียบคำ

ขอขอบพระคุณ ท่านผู้อำนวยการโรงเรียนทุ่งศรีอุดม นายพิทักษ์ แผงอ่อน และคณะครูโรงเรียนทุ่งศรีอุดมทุกท่าน ที่คอยให้กำลังใจ ให้ความรู้ คำปรึกษาเรื่องการใช้ภาษาในการนำเสนอโครงงาน

ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ที่คอยให้กำลังใจ ส่งเสริมและให้กำลังใจให้ข้าเจ้าในการทำโครงงานวิจัยครั้งนี้มาโดยตลอด และที่ต้องขอขอบพระคุณมากๆก็คือ เพื่อนๆทุกท่านที่มีส่วนร่วมช่วยเหลือในโครงงานนี้ให้ประสบความสำเร็จและลุล่วงไปได้ด้วยดี ไว้ ณ ที่นี้

นางสาวณิษานันท์ จันมาทูล

บทที่ ๑
บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาทางด้านกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ นับว่าเป็นกระบวนการที่สำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และมีผลสัมฤทธิ์ที่เพิ่มขึ้นหลังจากที่ได้เรียนรู้มา การวัดผลการการประเมินผลหลังจากการเรียนรู้เพื่อทำให้ทราบว่าผู้เรียนเกิดพัฒนาการทางด้านกระบวนการเรียนการสอนที่ครูได้จัดให้หรือไม่ ซึ่งจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาต่างประเทศ(ภาษาอังกฤษ) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 พบว่านักเรียนไม่สามารถเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ ทั้งนี้เนื่องจากผู้เรียนขาดทักษะและขาดการฝึกฝนที่ถูกต้อง ทำให้นักเรียนหลายคนไม่มีทักษะในการสะกดคำศัพท์ ซึ่งการรู้คำศัพท์ถือเป็นพื้นฐานสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษ เพื่อในอนาคตต่อไปนั้นจะสามารถทำให้ผู้เรียนได้นำไปเป็นพื้นฐานทางด้านการเรียนรู้ รายวิชาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ระยะยาวในอนาคต

จากความสำคัญดังกล่าว ทำให้ต้องมีการพัฒนาการศึกษาให้มีคุณภาพมากที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งคุณภาพการศึกษาด้านภาษาอังกฤษ เพื่อนำไปใช้ในการสื่อสาร และติดต่อกับสังคมโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ภาษาอังกฤษเป็นสื่อสำคัญในการติดต่อสื่อสารให้เกิดความเข้าใจตรงกัน โดยถือว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ทั่วโลกยอมรับ และใช้ในการสื่อสาร สังคมโลกปัจจุบัน เป็นสังคมข้อมูลข่าวสาร (Information Society) ความก้าวหน้าความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจและวัฒนธรรมมีผลกระทบทั่วถึงอย่างรวดเร็วบุคคลในสังคมต้องติดต่อพบปะเพื่อดำเนินกิจกรรมทางสังคมหรือเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ 2551 : 1)

กระทรวงศึกษาธิการ ได้เห็นความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษ จึงได้ยกร่างหลักสูตรการเรียนการสอน ตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อปรับพื้นฐานความรู้ทางภาษาอังกฤษของนักเรียน ให้สามารถเชื่อมโยงสู่การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นต่อไป โดยมุ่งเน้นความสามารถของผู้เรียนเป็นฐาน (proficiency – based curriculum) สอดคล้องกับความต้องการพัฒนาการศึกษาในภาพรวมของประเทศ ซึ่งได้กำหนดการพัฒนาคนเป็นจุดเน้น ให้คนมีศักยภาพที่จะพัฒนาตนเอง และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง การใช้สื่อการเรียนการสอนที่มีเนื้อหาที่นักเรียนคุ้นเคยจะทำให้นักเรียนทำความเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น นอกจากนี้ การใช้เนื้อหาที่นักเรียนคุ้นเคยจะทำให้นักเรียนได้ประโยชน์หลายด้าน และสามารถใช้ภาษาบอกเรื่องราวที่อยู่ใกล้ตัวได้ เช่น เรื่องราวเกี่ยวกับครอบครัวของตัวนักเรียนเอง ค่านิยมและความเชื่อในสังคมที่นักเรียนอาศัยอยู่ ซึ่งทั้งหมดนี้จะเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนภาษาที่สองแก่นักเรียน และนักเรียนยังได้เรียนรู้จุดมุ่งหมายของการเรียนภาษาที่สองเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร ซึ่งจะทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาที่สองได้ง่ายขึ้น โพสต์ และ ราเธอร์ (Post and Rather 1996 : 12, อ้างถึงในอัจฉราวรรณ สิริรัตน์ 2549 : 7) และ บร๊อค (Brock 1990 : 23) กล่าวว่าการจัดเนื้อหาที่นักเรียนสนใจและเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของตนเอง เป็นวิธีหนึ่งที่สามารถแก้ปัญหา

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในชั้นเรียนได้ เพราะมีเนื้อหา ตัวละคร สถานที่ สถานการณ์ และประวัติศาสตร์ที่นักเรียนคุ้นเคย และจากการศึกษาของเนส (Ness, 1997 : 49, อ้างถึงในอัจฉราวรรณ สิริรัตน์ 2549 : 8) พบว่า ปัญหาที่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในต่างประเทศพบมากที่สุดก็คือ การขาดสื่อ การเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่นตามความสนใจของผู้เรียน ทั้งนี้ได้มีการนำเสนอ การแก้ปัญหาโดยการนำสื่อ เช่น เอกสารประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวหรือแผนที่ของท้องถิ่นนั้น ๆ มาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนได้สัมผัสเนื้อหาที่คุ้นเคยเป็นภาษาอังกฤษ ดังนั้นการสร้างสื่อการสอนโดยใช้เอกสารจริงหรือข้อมูลท้องถิ่นที่อยู่ใกล้ตัวนักเรียนมากที่สุด จึงน่าจะนำมาพัฒนาการเขียนของนักเรียนได้เป็นอย่างดี

ผู้วิจัยได้ศึกษาปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยพิจารณาจากรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษา พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 ส่วนใหญ่มีปัญหาด้านการเขียน ได้แก่ การเขียนคำศัพท์ การเขียนสะกดคำศัพท์ การใช้คำหรือข้อความตามหน้าที่ในประโยค การเขียนคำบรรยายภาพเป็นภาษาอังกฤษ การเขียนประโยคบรรยายภาพสั้น ๆ และการใช้เครื่องหมายวรรคตอน

จากความสำคัญและปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ได้รับมอบหมายรับผิดชอบการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษา จึงมีความสนใจที่จะสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 เพื่อฝึกให้นักเรียนเกิดทักษะในด้านการเขียนมากขึ้น โดยแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้ มีการสร้างตามหลักการเรียงลำดับความรู้จากง่ายไปสู่ยาก คำนึงถึงความรู้พื้นฐานของผู้เรียน ความเหมาะสมด้านวุฒิภาวะ และความพร้อม เพื่อเป็นแนวทางให้นำไปใช้ในการฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานทางภาษาที่สำคัญในการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งแบบฝึกดังกล่าวยังช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์

๑.เพื่อแก้ปัญหาการการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน

๒.เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 ประจำปีการศึกษา 2569 จำนวน 28 คน

ประโยชน์ของการศึกษาวิจัย

๑.เป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาภาษาอังกฤษได้เหมาะสม

บทที่ ๒
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ จะกล่าวถึงรายละเอียดตามหัวข้อต่อไปนี้

๑.แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

คำศัพท์ คือกลุ่มของคำที่มีใช้ในภาษาหนึ่งๆ คำศัพท์จะมีลักษณะที่ขยายและเปลี่ยนแปลงขึ้นอยู่กับวัฒนธรรม อายุ ของกลุ่มผู้ใช้ คำศัพท์นั้นเป็นหนึ่งในเครื่องมือสื่อสารหลักสำหรับมนุษย์ คำศัพท์อาจแบ่งกลุ่มได้หลายลักษณะ เช่นแบ่งตามการใช้งาน เช่นคำศัพท์ภาษาพูด และคำศัพท์ภาษาเขียน

ภาษาอังกฤษ (English language) เป็นภาษาตระกูลเจอร์เมนิกตะวันตก มีต้นตระกูลมาจากอังกฤษ เป็นภาษาที่มีคนพูดเป็นภาษาแรกมากที่สุดเป็นอันดับ ๓ (พ.ศ. ๒๕๔๕: ๔๐๒ ล้านคน) ภาษาอังกฤษถือเป็นภาษากลาง (lingua franca) เนื่องจากอิทธิพลทางทหาร เศรษฐกิจ วิทยาศาสตร์ การเมือง และวัฒนธรรมของสหราชอาณาจักรและสหรัฐอเมริกา จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่นักศึกษาทุกคนจำเป็นต้องเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพราะว่าภาษาอังกฤษนั้นได้เข้ามามีบทบาทอย่างยิ่งต่อผู้คนในหลากหลายอาชีพ ซึ่งบางอาชีพต้องการผู้ที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านภาษาอังกฤษมาช่วยประสานงาน ทำให้งานทุกอย่างนั้นง่ายราบรื่นและสำเร็จลงไปได้ด้วยดี

คำศัพท์ส่วนมากในภาษาอังกฤษจะมีรากศัพท์จากภาษาเจอร์เมนิกและภาษาละติน โดยคำจากเจอร์เมนิกจะเป็นศัพท์ที่สั้นและเป็นศัพท์ในชีวิตประจำวัน และคำศัพท์อังกฤษที่รากศัพท์มาจากละติน จะถือว่าเป็นคำศัพท์ของคนชั้นสูงและมีการศึกษาในสมัยก่อน ในปัจจุบันผู้ใช้ภาษาอังกฤษสามารถเลือกใช้คำที่มีความหมายเหมือนกันเช่น "come" (เจอร์เมนิก) "arrive" (ละติน) ; freedom (เจอร์เมนิก) "liberty" (ละติน) ; oversee (เยอร์มานิก) "supervise" (ละติน) "survey" (ฝรั่งเศสที่มาจากละติน)

นอกจากนี้ในชื่อสัตว์และเนื้อสัตว์จะใช้ศัพท์แยกจากกัน โดยตัวสัตว์จะใช้ศัพท์จากเจอร์เมนิกเป็นคำศัพท์จากชนชั้นล่างในอังกฤษ ขณะที่เนื้อสัตว์ที่เป็นอาหารใช้ศัพท์จากภาษาฝรั่งเศสที่มีรากศัพท์ละตินซึ่งเกิดจากคำศัพท์ผู้บริโภคชั้นสูง เช่น "cow" และ "beef"; "pig" และ "pork"

ในปัจจุบันได้มีคำศัพท์ใหม่จากภาษาอื่นเข้ามาใช้ในภาษาอังกฤษ หลายภาษารวมถึงฝรั่งเศส เยอรมัน สเปน ญี่ปุ่น และภาษาต่างๆ ตัวอย่างคำเช่น creme brulee, cafe, fiance, amigo, karaoke

การอ่านออกเสียงในภาษาอังกฤษ

สูงต่ำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาในลักษณะ ภาษา intonation ซึ่งหมายถึงการใช้เสียงสูงต่ำขึ้นอยู่กับประโยคที่ใช้ ต่างกับภาษาไทยที่ใช้วรรณยุกต์เป็นตัวกำกับของเสียงสูงต่ำ ประโยคในรูปแบบต่างกัน จะใช้เสียงสูงต่ำแตกต่างกัน เช่นประโยคแสดงความตกใจ ประโยคคำถาม ประโยคสนทนา

การขึ้นเสียงสูง และลงเสียงต่ำยังคงสามารถบอกได้ถึงความหมายของประโยค ตัวอย่างเช่น

When do you want to be paid? (คุณต้องการชำระเงินเมื่อไร)

การเน้นเสียง

การเน้นเสียงในคำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาในลักษณะ ภาษา stress-timed ซึ่งจะมีการเน้นเสียงที่คำคำหนึ่งโดยการเน้นให้เสียงดังขึ้นหรือเสียงสูงขึ้น ในดิกชันนารี จะนิยมเขียนเครื่องหมายอะพอสทรอฟี (ˈ) ไว้ด้านหน้า (เช่น IPA หรือ พจนานุกรมออกซ์ฟอร์ด) หรือเขียนไว้ด้านหลัง (พจนานุกรมเว็บสเตอร์) โดยทั่วไป คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มี ๒ พยางค์ สามารถกล่าวได้ว่า ถ้าเน้นเสียงที่พยางค์แรก คำนั้นส่วนใหญ่จะเป็น คำนาม หรือ คำคุณศัพท์ และถ้าเน้นเสียงที่พยางค์ที่ ๒ คำนั้นส่วนใหญ่จะเป็น คำกริยา

การเน้นเสียงในประโยค

การเน้นเสียงในประโยคใช้ในการบอกความสำคัญของประโยค โดยประโยคทั่วไปจะเน้นเสียงที่คำหลักที่มีความหมายเฉพาะ โดยจะไม่เน้นเสียงที่ คำสรรพนาม และกริยาช่วย โดยประโยคทั่วไป

*That | was | the | **best** | thing | you | could | have | **done**!*

จะเห็นได้ว่ามีการเน้นเสียงที่คำว่า "best" และ "done" โดยคำอื่นที่เหลือจะไม่มีการเน้นเสียง แต่อย่างไรก็ตามเมื่อต้องการเน้นที่คำใดคำหนึ่งโดยเฉพาะ การเน้นเสียงจะเปลี่ยนไป เช่น

John hadn't stolen that money. (จอห์นไม่ได้ขโมยเงินไป)

จะเน้นเสียงได้หลายแบบ เพื่อแสดงหลายความหมายโดยนัยของประโยค เช่น

***John** hadn't stolen that money*. (... คนอื่นเป็นคนขโมย)

*John **hadn't** stolen that money*. (... คุณบอกว่าเขาทำ แต่เขาไม่ได้ทำ)

*John hadn't **stolen** that money*. (... ได้รับเงิน แต่ไม่ได้ขโมย)

*John hadn't stolen **that** money*. (... จอห์นขโมยเงินของคนอื่น)

*John hadn't stolen that **money***. (... จอห์นขโมยอย่างอื่น)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ชื่อเรื่องการวิจัยในชั้นเรียนเรื่องทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนเคหะทุ่งสองห้องวิทยา ๒ จากแบบฝึกอ่านประสมคำเป็นขั้นตอน ชื่อผู้วิจัย นางผาสุข รัตนสุวรรณ อาจารย์ ๒ ระดับ ๗ โรงเรียนเคหะทุ่งสองห้องวิทยา ๒ สำนักงานเขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ปีที่ทำวิจัย พ.ศ. ๒๕๔๔ วิจัยในชั้นเรียนนี้เป็นวิจัยเชิงทดลอง ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาศึกยภาพด้านการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียน โดยดำเนินการวิจัยกับประชากรกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนเคหะทุ่งสองห้องวิทยา ๒ ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๔๔ จำนวน ๑๐๖ คน ได้จัดทำแผนการ สอนอ่านภาษาอังกฤษแบบประสมคำ จำนวน ๑๙ แผน ระยะเวลาในการสอน ๕๗ ชั่วโมง โดยการฝึกอ่านวันละ ๑๕ นาที ในชั่วโมงการสอนภาษาอังกฤษ และจัดทำแบบฝึกอ่านภาษาอังกฤษแบบ

ประสมคำเป็นขั้นตอนให้นักเรียนใช้ฝึกอ่าน จำนวน ๑๐๖ เล่ม แบบฝึกประกอบด้วย แผนการฝึกอ่านจำนวน ๕๗ แผน วัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อศึกษาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษแบบประสมคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนเคหะทุ่งสองห้องวิทยา ๒ จากแบบฝึกอ่านประสมคำเป็นขั้นตอน ผลการวิจัยพบว่า การทดสอบนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ จำนวน ๑๐๖ คน โดยใช้แบบทดสอบสัมฤทธิ์การอ่านภาษาอังกฤษแบบประสมคำ แบบทดสอบแบ่งเป็น ๒ ตอน ตอนที่ ๑ คำอ่าน ๑ พยางค์ จำนวน ๓๐ คำ ตอนที่ ๒ คำอ่าน ๒ พยางค์ จำนวน ๒๐ คำ รวมคะแนนเต็ม ๕๐ คะแนน โดยการคำนวณหาค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนทดสอบก่อนเรียน เปรียบเทียบกับคะแนนหลังเรียน เพื่อหาพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียน ผลปรากฏว่า นักเรียนทำ pretest ได้เฉลี่ยร้อยละ ๖๐.๒๖ และทำ post test ได้เฉลี่ย ร้อยละ ๗๙.๑๑ สรุปในภาพรวมของการพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนดีขึ้น โดยเฉลี่ยร้อยละ ๑๘.๘๕ นักเรียนส่วนมากมีพัฒนาด้านการอ่านภาษาอังกฤษดีขึ้น ออกเสียงถูกต้อง สามารถประสมคำเองได้มากขึ้น และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ สามารถใช้ภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐานในการสื่อสาร และในชีวิตประจำวันได้มากขึ้น

บทที่ ๓
วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามหัวข้อต่อไปนี้

๑.ประชากร
๒.เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
๓.วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
๔.การวิเคราะห์ข้อมูล
๕.สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากร

ประชากรนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 ประจำปีการศึกษา 2569 จำนวน 28 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

๑.แบบทดสอบการเขียน

ขั้นตอนการเก็บข้อมูล

๑.จัดเตรียมเอกสารแบบทดสอบการเขียน
๒.ทดสอบทักษะการเขียน
๓.ตรวจสอบความก้าวหน้า และพัฒนาทักษะการเขียนจากแบบทดสอบ
๔.รวบรวมและสรุปผลการวิจัย

วิธีการรวบรวมข้อมูล

ทำการเก็บรวมรวมข้อมูลในชั่วโมงวิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างเรียนโดยจะนำนักเรียนกลุ่มตัวอย่างออกมาทดสอบเป็นรายบุคคล คาบละ 10-15 นาที ดังนี้

๑.ให้นักเรียนอ่านแบบเทียบตัวอักษรและให้จำแบบตัวอักษร
๒.ให้นักเรียนฝึกเขียนแบบฝึกทั้งหมด 5 ชุด แล้วบันทึกการเขียนของนักเรียนก่อนและหลัง

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้จากการทดสอบก่อนการสอนโดยใช้แบบฝึกมาเปรียบเทียบกับผลหลังการทดสอบตามตารางที่สรุปไว้

บทที่ ๔
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางบันทึกผลการเขียน พบว่านักเรียนอ่านได้ตามบันทึกในตารางดังนี้

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล			แบบทดสอบ		ร้อยละ		ความก้าวหน้า
				ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ร้อยละ
1	เด็กชาย	กิตติชัย	ศิริเมือง	5	11	25	55	30
2	เด็กชาย	ณัชพล	กัญญาสาย	6	13	30	65	35
3	เด็กชาย	ทัตต์ดนัย	บุญทอง	6	12	30	60	30
4	เด็กชาย	ธนโชติ	มีคำนิล	6	15	30	75	45
5	เด็กชาย	นัธทวัฒน์	ปัจมูล	7	14	35	70	35
6	เด็กชาย	ปัญญา	หมุนแก้ว	6	15	30	75	45
7	เด็กชาย	ปารมินทร์	ใจภักดี	7	17	35	85	50
8	เด็กชาย	พิชิตชัย	เกษม	5	17	25	85	60
9	เด็กชาย	วันชนะ	พรมบุญ	6	15	30	75	45
10	เด็กชาย	สมศักดิ์	พรมณี	8	18	40	90	50
11	เด็กชาย	อรัญวิชญ์	เนตรแสง	5	13	25	65	40
12	เด็กชาย	เจษฎาภรณ์	ศรเพชร	7	18	35	90	55
13	เด็กชาย	ปฏิพล	โคตรหลักคำ	6	16	30	80	50
14	เด็กชาย	พีรพัฒน์	คุณชาติ	5	18	25	90	65
15	เด็กหญิง	กัญญาพัชร	แก้ววงษา	8	15	40	75	35
16	เด็กหญิง	คนึงนิจ	ว่องไว	7	18	35	90	55
17	เด็กหญิง	จิราวัณ	โคตรสารี	5	16	25	80	55
18	เด็กหญิง	จุฬาลักษณ์	กาสี	6	18	30	90	60
19	เด็กหญิง	ธัญชนก	จันทร์ส่อง	5	15	25	75	50
20	เด็กหญิง	ปณิศรา	ทองบุตร	5	16	25	80	55
21	เด็กหญิง	ปิ่นอนงค์	แสนคำ	6	18	30	90	60
22	เด็กหญิง	พรรณภา	ศิลาชัย	7	15	35	75	40
23	เด็กหญิง	พรรณภา	พินิจ	5	16	25	80	55
24	เด็กหญิง	มีนานุช	วรรณเนตร	7	18	35	90	55
25	เด็กหญิง	วรัทยา	พากเพียร	9	15	45	75	30

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล			แบบทดสอบ		ร้อยละ		ความก้าวหน้า
				ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ร้อยละ
26	เด็กหญิง	วิชญาพร	สุวรรณกูฏ	5	16	25	80	55
27	เด็กหญิง	สิริวิมล	กาสี	8	18	40	90	50
28	เด็กหญิง	อรุณกมล	ศรีวงษา	7	19	35	95	60
ความก้าวหน้าเฉลี่ย								48.21

จากตารางบันทึกผลพบว่าเมื่อนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 จำนวน 28 คน ได้เรียนรู้และมีการทำแบบทดสอบก่อนและหลังการเรียนมีผลการอ่านสรุปได้ดังนี้

1	เด็กชาย	กิตติชัย	ศิริเมือง	มีความก้าวหน้าในการอ่านคิดเป็นร้อยละ	30
2	เด็กชาย	ณัชพล	กัญญาสาย	มีความก้าวหน้าในการอ่านคิดเป็นร้อยละ	35
3	เด็กชาย	ทัตต์ดนัย	บุญทอง	มีความก้าวหน้าในการอ่านคิดเป็นร้อยละ	30
4	เด็กชาย	ธนโชติ	มีคำนิล	มีความก้าวหน้าในการอ่านคิดเป็นร้อยละ	45
5	เด็กชาย	นัธทวัฒน์	ปัจมูล	มีความก้าวหน้าในการอ่านคิดเป็นร้อยละ	35
6	เด็กชาย	ปัญญา	หมุนแก้ว	มีความก้าวหน้าในการอ่านคิดเป็นร้อยละ	45
7	เด็กชาย	ปารมินทร์	ใจภักดี	มีความก้าวหน้าในการอ่านคิดเป็นร้อยละ	50
8	เด็กชาย	พิชิตชัย	เกษม	มีความก้าวหน้าในการอ่านคิดเป็นร้อยละ	60
9	เด็กชาย	วันชนะ	พรมบุญ	มีความก้าวหน้าในการอ่านคิดเป็นร้อยละ	45
10	เด็กชาย	สมศักดิ์	พรมณี	มีความก้าวหน้าในการอ่านคิดเป็นร้อยละ	50
11	เด็กชาย	อรัญวิชญ์	เนตรแสง	มีความก้าวหน้าในการอ่านคิดเป็นร้อยละ	40
12	เด็กชาย	เจษฎาภรณ์	ศรเพชร	มีความก้าวหน้าในการอ่านคิดเป็นร้อยละ	55
13	เด็กชาย	ปฏิพล	โคตรหลักคำ	มีความก้าวหน้าในการอ่านคิดเป็นร้อยละ	50
14	เด็กชาย	รพีพัฒน์	คุณชาติ	มีความก้าวหน้าในการอ่านคิดเป็นร้อยละ	65
15	เด็กหญิง	กัญญาพัชร	แก้ววงษา	มีความก้าวหน้าในการอ่านคิดเป็นร้อยละ	35
16	เด็กหญิง	คนึงนิจ	ว่องไว	มีความก้าวหน้าในการอ่านคิดเป็นร้อยละ	55
17	เด็กหญิง	จิราวัณ	โคตรสารี	มีความก้าวหน้าในการอ่านคิดเป็นร้อยละ	55
18	เด็กหญิง	จุฬาลักษณ์	กาสี	มีความก้าวหน้าในการอ่านคิดเป็นร้อยละ	60
19	เด็กหญิง	ธัญชนก	จันทร์ส่อง	มีความก้าวหน้าในการอ่านคิดเป็นร้อยละ	50
20	เด็กหญิง	ปณิศรา	ทองบุตร	มีความก้าวหน้าในการอ่านคิดเป็นร้อยละ	55
21	เด็กหญิง	ปิ่นอนงค์	แสนคำ	มีความก้าวหน้าในการอ่านคิดเป็นร้อยละ	60
22	เด็กหญิง	พรรณภา	ศิลาชัย	มีความก้าวหน้าในการอ่านคิดเป็นร้อยละ	40
23	เด็กหญิง	พรรณภา	พินิจ	มีความก้าวหน้าในการอ่านคิดเป็นร้อยละ	55
24	เด็กหญิง	มีนานุช	วรรณเนตร	มีความก้าวหน้าในการอ่านคิดเป็นร้อยละ	55

25	เด็กหญิง	วรัทยา	พากเพียร	มีความก้าวหน้าในการอ่านคิดเป็นร้อยละ	30
26	เด็กหญิง	วิชญาพร	สุวรรณกูฏ	มีความก้าวหน้าในการอ่านคิดเป็นร้อยละ	55
27	เด็กหญิง	สิริวิมล	กาสี	มีความก้าวหน้าในการอ่านคิดเป็นร้อยละ	50
28	เด็กหญิง	อรุณกมล	ศรีวงษา	มีความก้าวหน้าในการอ่านคิดเป็นร้อยละ	60

บทที่ ๔
สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์

๑.เพื่อแก้ปัญหาการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน

๒.เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 ประจำปีการศึกษา 2569 จำนวน 28 คน

สรุปผลการวิจัย

จากตารางค่าคะแนนการทดลองการใช้แบบทดสอบการเขียนเทียบคำศัพท์ในรายวิชาภาษาต่างประเทศ(ภาษาอังกฤษ)ในการทดสอบโดยการนำคำศัพท์ไปใช้ควบคู่กับการเรียนในห้องเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนทุ่งศรีอุดม ตำบลโคกชำแระ อำเภอทุ่งศรีอุดม จังหวัดอุบลราชธานี พบว่านักเรียนสามารถเทียบเสียงตัวอักษรภาษาอังกฤษได้และนักเรียนยังมีทักษะการเขียนคำศัพท์ได้มากขึ้นเมื่อใช้แบบเทียบตัวอักษร โดยดูจากความถูกต้องในการอ่านแบบทดสอบนักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการสะกดคำศัพท์ได้

นักเรียนมีความก้าวหน้าทางด้านการเรียนได้เป็นอย่างดี ทั้ง 28 คน มีค่าเฉลี่ยประมาณร้อยละ 48.21 ดังนั้นการใช้คำศัพท์ในการช่วยสะกดคำในวิชาภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) มีประสิทธิภาพสามารถทำให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนทุ่งศรีอุดม ตำบลโคกชำแระ อำเภอทุ่งศรีอุดม จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 28 คน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นจากเดิม

อภิปรายผลการวิจัย

จากปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนทุ่งศรีอุดม ตำบลโคกชำแระ อำเภอทุ่งศรีอุดม จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 28 คน ที่ไม่สามารถเขียนและสะกดคำศัพท์ในการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ โดยผลสัมฤทธิ์ไม่เป็นที่น่าพอใจสำหรับครูผู้สอนนั้น จึงทำให้ผู้ศึกษาวิจัยได้เห็นความสำคัญของปัญหาจึงได้คิดค้นสื่อเพื่อมาประกอบการเรียนการสอนเพื่อมุ่งพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้เพิ่มขึ้น ซึ่งในการศึกษาและวิจัยในด้านของการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ก็จะมีทั้ง ๘ กลุ่มสาระการเรียนรู้ในรายวิชาอื่น ๆ ได้ ซึ่งไม่จำเป็นที่จะต้องเน้นหนักเพียงวิชาใดวิชาหนึ่งเท่านั้น ในด้านการพัฒนาผลสัมฤทธิ์จึงเป็นวิธีการและเทคนิคที่จำเป็นต่อการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนที่จะเจริญเติบโตไปเป็นอนาคตของชาติต่อไป

ข้อเสนอแนะ

๑.การใช้คำถามก่อนที่จะเริ่มการทดสอบควรสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการคิด กระตุ้นสมองเพื่อที่จะสามารถช่วยดึงความสนใจ

๒.ควรมีการจัดเตรียมสื่อคำศัพท์ที่มีความแตกต่างกันออกไป เพื่อให้เกิดความขัดเจนและแตกต่าง

ข้อเสนอแนะ

1. จากการวิจัย พบว่า แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 นักเรียนมีทักษะการเขียนสูงกว่าก่อนเรียน ดังนั้น ครูผู้สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ควรนำแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไปใช้กับนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนให้ดีขึ้น

2. จากการวิจัย พบว่า การที่นักเรียนเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับทำให้ทักษะด้านการเขียนของนักเรียนดีขึ้น นักเรียนมีความมั่นใจในตนเอง มีความกล้าแสดงออกและมั่นใจในตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ดังนั้น ครูผู้สอนควรใช้วิธีสอนที่ฝึกกระบวนการกลุ่มเพื่อพัฒนาความคิด และปรับกิจกรรมการสอนที่หลากหลาย มีการฝึกปฏิบัติกิจกรรมซ้ำ ๆ ครูผู้สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ควรพัฒนาสื่อการเรียนการสอนประเภทแบบฝึก เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนให้สูงขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการทำวิจัยเกี่ยวกับ การสร้างแบบฝึกทักษะด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ควรมีการพัฒนาแบบฝึกในลักษณะนวัตกรรมใหม่ เพื่อให้นักเรียนได้เลือกใช้ตามความเหมาะสมของวัย ระดับชั้น และความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียน

2. ควรมีการทำวิจัยเกี่ยวกับ การสร้างแบบฝึกทักษะด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนในลักษณะของการบูรณาการ เพื่อเป็นการสร้างพื้นฐานทักษะทั้ง 4 ด้าน ให้ครบ เพราะการเรียนทุกสาระนักเรียนต้องอาศัยทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนไปพร้อม ๆ กันเป็นพื้นฐาน จึงทำให้นักเรียนเกิดประสิทธิภาพในการเรียนรู้

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ.(2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551**. กรุงเทพมหานคร : กระทรงศึกษาธิการ

กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ. (2546). **การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2537). **เอกสารการสอนชุดวิชาสื่อการสอนระดับประถมศึกษา สาขาศึกษาศาสตร์**. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

เบญจมาศ รัตนโนภาส. (2549). “การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้แฟ้มสะสมงาน สำหรับนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยการอาชีพวังไกลกังวล”. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2537). **วิธีสอนภาษาอังกฤษ เป็นภาษาต่างประเทศ** . กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อัจฉราวรรณ ศิริรัตน์. (2549). “การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นเมืองกาญจนบุรี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3”. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศิลปากร.

อารีย์ วาศน์อำนวย. (2545). “การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ ตามแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5”. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศิลปากร.

Barnett, J.A. (1969). **Teacher Handbook 2 Success with English the Penguin Course**. Middlesex : Penquin Books Company.

Best, John W. (1986). **Research in Education**. 5th ed. Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice – Hall Inc.

Brock, Mark N. “The case for Localized Literature in the ESL Classroom.” **English Teaching Forum** 28, 3 (July 1990) 20 – 25.

Gagne, Robert M. **Essentials of Learning for Instruction.** Illinois : Dryden Press, 1974.

Ness, V.M. “Using Local Materials to teach writing.” **English Teaching Forum** 35, 1 (January 1997) : 49 – 50.

River, Willga M. (1968). **Teaching Foreign Language Skills.** 5th ed. Chicago : The University of Chicago Press.